

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Specvlvm Iuventvtis, Sive Insigniores Pveritiæ Atqve Adolescentiæ Sanctorvm

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphalorvm, 1615

Hilarinus puer mart. 11. Febr.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42900

Cumq; annis pluribus illi Ecclesiæ mira san-
ctimonia præluxisset, virtute & miraculis cla-
rus, cælum diues ingreditur.

AGON S. HILARINI PVERI MARTY-
ris, habetur in vita S. Saturnini 11. Fe-
bruarij. Sur. Tom. 1.

*Miraculi
mi fortitu-
do.*

B Hilarinus S. Saturnini martyr is filius, pa-
tre ac fratribus suis præclaro martyrio
perfunctis solus supererat; qui cum etatem su-
am ingenti deuotione vinceret, parentis fra-
trumque triumphis iungi appropians, diras
tyranni minas fortissimè contempsit. Huic
cum diceretur, Patrem tuum aut fratres tuos
secutus es? subito breui de corpore vox iue-
nilis auditur, & angustum pueri pectus ad cõ-
fessionem Domini totum aperitur in voce re-
spondentis: Christianus sum, & mea sponte
atque voluntate cum patre ac fratribus meis
collectam feci. Sed Proconsul stultus non in-
telligens contra se non homines sed Deum in
martyribus dimicare, nec quia in puerilibus
annis ingentes animos sentiebat, putabat pue-
rum tormentis infantia posse terri: deniq;
amputabo, inquit, & collum tibi & nasum &
auriculas & sic te dimitto. Ad hæc Hilarinus
puer, patris fratrumque virtutibus gloriosus,
qui iam didicerat à maioribus suis tormenta
contemnere, clara voce respondit: Quicquid
facere volueris fac, quia Christianus sum.
Mox in carcerem abduci iussus, ingenti cum
gau-

gaudio aiebat: Deo gratias: Vbi cum cæteris
martyribus fame consumptus, ad palmam
martyrij euolauit.

DE S. ANTONII PATRIARCHÆ

pueritia, ex Tom. 1. Surij. 12. Febr.

ANtonius præclaris & multo pijsſimis pa-
rentibus in lucem editus, inter vite pri-
mordia magis pietate alebatur quam lacte,
cœpitq; balbutiens iucundam parentibus ex-
hibere admirationem. Balbutiēti enim lingue
nihil fere aliud præbebat loquendū, nisi quæ-
cunque erant mystici nostri cultus, quantum
teneræ ætatulæ loqui fas erat. & hoc paulatim
crescens cum augmēto corporis, simul etiam
crescentem habebat admirationem: & quicun-
que id videbat erat propheta futuri. Cum ve-
ro quintum ætatis annum attigisset, literarum
figuras doctus à Sancto spiritu (neque enim
scholas obire, puerorum irrisiones, & alias
pueriles ineptias declinans, in animum indu-
xit) sacras orationes, quas in templis palam
inter mysteria dici mos erat, ingeniosè me-
moriter pronuntiabat, de cætero etiam res
ipsas instar Sacerdotum imitabatur ac repræ-
sentabat. Dehinc ætatem præcoci ingenio an-
teuertens ac duodecimo statim anno, rebus
considerandis animum prudenter applicans,
cœpit de eligendo vitæ genere matura secum
deliberatione disquirere, atq; ad monasticen
mirificè propendere. Amore itaq; virtutis
E iaci-

Pietas.

*Duodennis
de vitæ sē-
tu delibe-
rat.*